

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 32089/2023
15.05.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., коју заступа Марија Јоксовић, адвокат из ..., против туженог „Wiener Stadtische osiguranje“ адо из Београда, кога заступа Зоран Божић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 1119/23 од 08.08.2023. године, у седници већа одржаној 15.05.2024. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 1119/23 од 28.08.2023. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основог суда у Врбасу – Судска јединица у Кули П 957/22 од 21.02.2023. године, првим и другим ставом изреке, тужбени захтев је делимично усвојен и обавезан је тужени да на име накнаде нематеријалне штете тужиљи исплати износ од по 8.000,00 динара за претрпљене физичке болове и страх и износ од 35.000,00 динара за претрпљене душевне болове због наружености, све са законском затезном каматом од пресуђења дана 21.02.2023. године до исплате. Трећим ставом изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да суд обавезе туженог да преко износа досуђених првим ставом изреке тужиљи исплати још по 17.000,00 динара на име претрпљених физичких болова и страха и 15.000,00 динара на име претрпљених душевних болова због наружености, све са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Четвртим ставом изреке обавезан је тужени да тужиљи накнади парничне трошкове у износу од 305.549,09 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Гж 1119/23 од 28.08.2023. године, првим ставом изреке, преиначена је пресуда Основог суда у Врбасу – Судска јединица у Кули П 957/22 од 21.02.2023. године у првом и другом ставу изреке, тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев којим је тражено обавезивање туженог да на име накнаде нематеријалне штете тужиљи исплати износе од по 8.000,00 динара на име претрпљених физичких болова и страха и 35.000,00 динара на име претрпљених

душевних болова због наружености, све са законском затезном каматом од пресуђења дана 21.02.2023. године до исплате, као и захтев тужиље за накнаду трошкова парничног поступка у износу од 305.549,09 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате и обавезана је тужила да туженом накнади трошкове првостепеног поступка у износу од 175.880,00 динара и трошкове жалбеног поступка у износу од 18.000,00 динара. Другим ставом изреке одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужила је сходно члану 403. став 2. тачка 2. у вези са чланом 407. став 1. тачка 4. ЗПП, изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије сходно члану 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 468. став 1. и чланом 479. став 6. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11 са изменама и допунама), Врховни суд је одлучио да ревизија није дозвољена.

Чланом 410. став 2. тачка 5. ЗПП прописано је да је ревизија недозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. став 1. и 3.) осим из члана 404. овог закона.

Чланом 468. став 1. ЗПП прописано је да су спорови мале вредности спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Чланом 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда донете у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Имајући у виду цитиране законске одредбе и околност да су поступци у парницама у спровима мале вредности регулисани у посебној глави Закона о парничном поступку, њихова примена искључује општу одредбу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, којом је предвиђено да је против правноснажне пресуде донете у другом степену ревизија увек дозвољена уколико је другостпени суд првостепену пресуду преиначио и одлучио о захтевима странака.

На основу дате правне аргументације, применом члана 413. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка у висини награде адвокату за састав одговора на ревизију одбијен је, сходно члану 154. став 1. ЗПП, јер се не ради о потребном трошку.

**Председник већа-судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић